

Orient Express

FOTO: ORIENT-EXPRESS TRAINS AND CRUISES

Král vlaků, vlak králů

Není to zapotřebí obzvlášť zdůrazňovat – Orient Express je nejslavnějším vlakem na planetě. Podobně jako Transsibiřská železnice spojoval Evropu s Asií. To samo o sobě počítá s nějakou romancí. Ale také byl mnohokrát slavně poctěn fikcí: Manžel Lady Chatterleyové jím jel stejně tak jako Graham Greene, agent 007 James Bond, Agatha Christie a s ní známý detektiv Hercule Poirot. Orient Express je víc než neobyčejný dopravní prostředek. Zrcadlí část našich fantazií a představuje kombinaci luxusu, mystérií a dobrodružství. A kdo chce všechno tohle prožít, může si koupit jízdenku. Orient Express vyjíždí několikrát do roka, aby oživil starou slávu a legendy.

Zrození legendy

U zrodu jedné z nejdůležitějších událostí luxusního mikrokosmu civilizovaného-

světa byla fascinace. Georgese Nagelmackerse, 28letého Belgičana fascinovaly v roce 1872 na návštěvě USA luxusní rychlovlaky bratří Pullmanů. Nagelmackers dostal nápad: udělat něco podobného v malé, hranicemi rozdělené Evropě. Založil Compagnie Internationale des Wagons-Lits (CIWL) a jeho vlaky měly být nejenom nej co do komfortu a luxusu, ale navíc měly přejíždět celou Evropou. Historie slavného vlaku začíná 4. října 1883, kdy se novotou vonící vagóny s luxusními goblény, s plysem a sametem, těžkými lustry, porcelánem, stříbrnými podnosy a křišťálovými číši vy-daly ráno v 7.10 hodin z Paříže do Konstantinopole. Prvních čtyřicet cestujících dosáhlo cílové stanice za sedmadesát hodin.

Express d'Orient byl prvním oficiálním expresním vlakem Nagelmackersovy společnosti, která se již o rok později stává

společností „velkých evropských expresů“ (Compagnie Internationale des Wagons-Lits et des Grands Express Européens).

Jak takový Evropský Express vypadal, lze i dnes vidět před istanbulským nádražím Sirkeci, které bylo pro cestující konečnou stanicí doslova na konci Evropy. Je zapotřebí trochu fantazie k představě, jak tato malá lokomotiva (TCDD 2251 typu Kraus-München, číslo 380 patent z roku 1874) táhne za pomoci parní síly a za asistence víry v technický pokrok vagóny napříč evropskou civilizací.

Pušky pro cestující

Cestování v té době nebylo jenom prostředkem ale i vlastním cílem. Cesta byla stejně tak rituálem jako příjezd a pobyt na místě. Byla tehdy plná dobrodružství a číhajících nebezpečí. Na doporučení společnosti měli být cestující

